

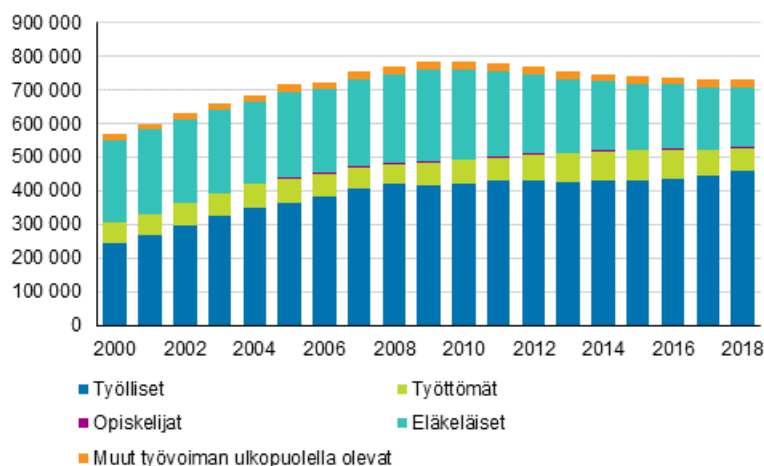
Työssäkäynti 2018

Pääasiallinen toiminta ja ammattiasema

Suuret alueelliset erot 55–64-vuotiaiden työllisyysasteessa vuonna 2018

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan 55–64-vuotiaiden työllisyysaste oli 63 prosenttia vuonna 2018. Ikäryhmän työllisyysaste on kasvanut koko 2000-luvun ajan. 55–64-vuotiaiden työllisyysaste vaihteli paljon alueittain. Työllisyysasteet olivat korkeimmat Ahvenanmaan, Pohjanmaan sekä Uudenmaan maakunnissa, ja matalimmat Pohjois-Karjalan, Kainuun ja Kymenlaakson maakunnissa.

Pääasiallinen toiminta 55–64-vuotiailla 2000–2018

Suomessa oli vuoden 2018 lopussa 55–64-vuotiaita henkilöitä 730 800, joista 460 700 (63 %) oli työllisiä. 55–64-vuotiaiden työllisyysaste, eli työllisten osuus saman ikäisestä väestöstä, on kasvanut koko 2000-luvun ajan, lukuun ottamatta noin yhden prosenttiyksikön notkahdusta vuosina 2009–2010.

Vuonna 2000 55–64-vuotiaita työllisiä oli 242 500 ja ikäluokan työllisyysaste oli 43 prosenttia. Työllisyysaste nousi vuosikymmenen kuluessa 11 prosenttiyksikköä. Ikäluokan koko kasvoi vuoteen 2010 saakka ja on sen jälkeen pienentynyt hitaasti. Työllisten määrä sen sijaan kasvoi vuoteen 2011 asti, pysyi lähes samana vuosina 2011–2016, ja kasvoi jälleen vuosina 2017–2018.

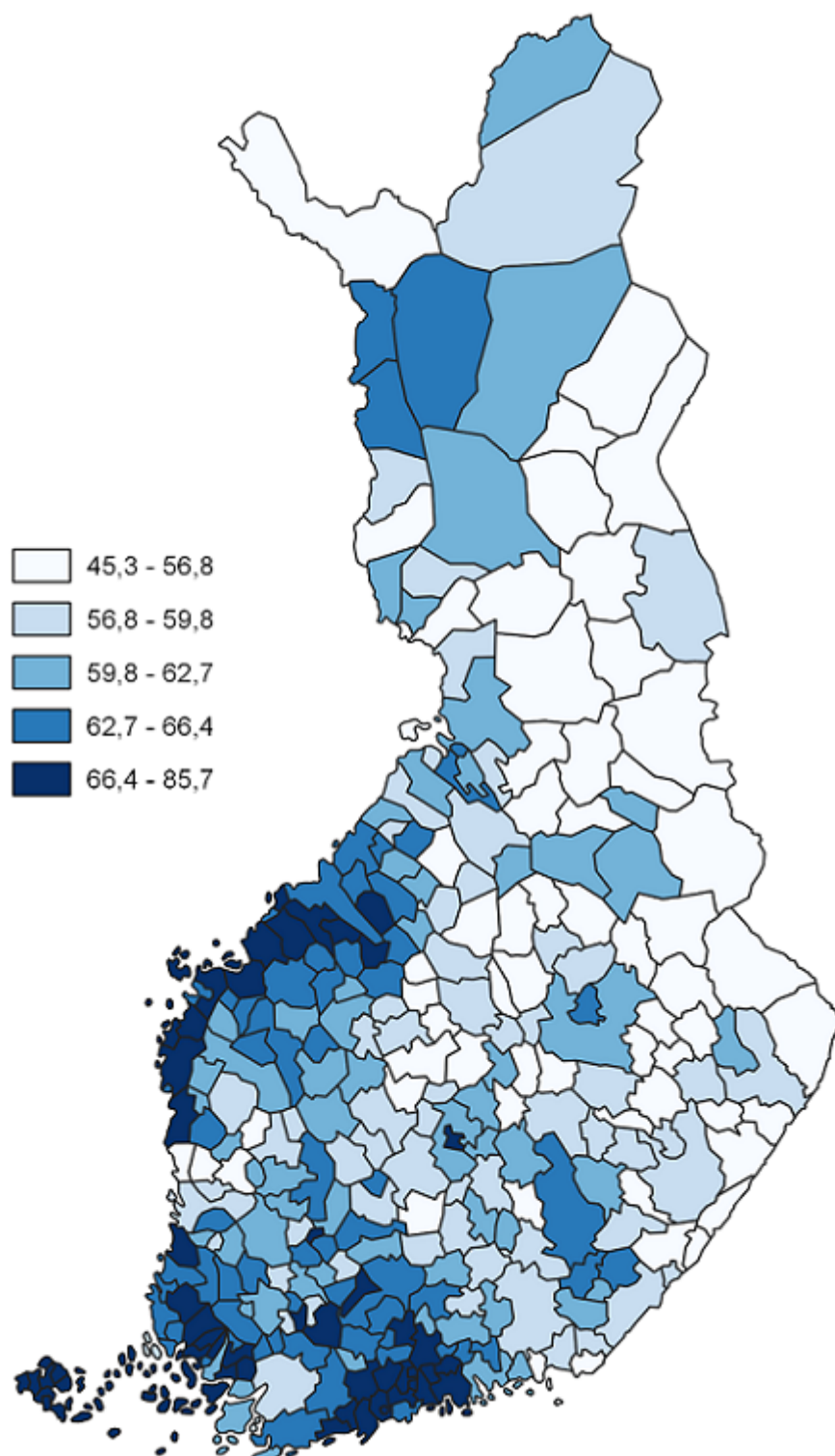
Vuoden 2010 jälkeen eläkeläisten määrä ikäluokassa on vähentynyt vuosittain. Työttömyyseläke poistui vuoden 1949 jälkeen syntyneiltä vuoden 2005 eläkeuudistuksessa ja korvautui työttömyysturvajärjestelmän lisäpäivillä, niin että vuonna 2014 työttömyyseläkkeen saajia ei enää ollut. Työttömien 55–64-vuotiaiden määrä oli aikaisempaa suurempi vuosina 2013–2016, mutta väheni taas vuosina 2017–2018, niin että vuonna 2018 työttömiä oli 65 000.

Työllisyysasteet korkeampia etelässä ja lännessä

Työllisyysasteen vaihtelu kunnittain oli suurta: pienimmillään 55–64-vuotiaiden työllisyysaste oli 45 prosenttia (Kaavi) ja suurimmillaan 86 prosenttia (Lumparland) vuonna 2018.

Suomen kymmenen suurimman kunnan joukossa maan keskimääräinen 55–64-vuotiaiden työllisyysaste (63 %) ylittyi Espoossa (71 %), Vantaalla (68 %) ja Helsingissä (66 %).

55–64-vuotiaiden työllisyysaste kunnittain 2018, %

Maakunnittain tarkasteltuna 55-64-vuotiaiden työllisyysaste oli korkein Ahvenanmaalla (78 %), Pohjanmaalla (69 %) sekä Uudellamaalla (68 %). Matalimmat työllisyysasteet olivat Pohjois-Karjalan (56 %), Kainuun (57 %) ja Kymenlaakson (58 %) maakunnissa.

Koko maan tasolla 55–64-vuotiaiden työllisyysaste oli 9 prosenttiyksikköä matalampi kuin 18–64-vuotiaiden työllisyysaste (72 %). Joissain kunnissa 55–64-vuotiaiden työllisyysaste oli lähes 17 prosenttiyksikköä

matalampi (Vieremä, Laihia), joissain lähes samaa tasoa (Kauniainen) ja yhdessä kunnassa jopa korkeampi (Geta) kuin kunnan 18–64-vuotiaiden työllisyysaste.

Sisällys

1. Taloudellinen huoltosuhte oli 132 vuonna 2018.....	6
1.1 Työllisiä väestössä oli 2 374 000 ja työttömiä sekä työvoiman ulkopuolella olevia yhteensä 3 144 000.....	6
1.2 Matalimmat taloudelliset huoltosuhteet olivat maakunnissa Ahvenanmaa, Uusimaa ja Pohjanmaa.....	7
1.3 Eläkeläisten osuus suurin Etelä-Savossa.....	8

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 55–64-vuotiaiden pääasiallinen toiminta 2000–2018.....	9
Liitetaulukko 2. 55–64-vuotiaan väestön määrä, työllisten määrä ja työllisyysaste kunnittain 2018, %.....	10
Liitetaulukko 3. 55–64-vuotiaiden työllisyysaste maakunnittain 2018, %.....	17

Kuviot

Taloudellinen huoltosuhte vuosina 1990–2018.....	6
Väestö pääasiallisen toiminnan mukaan vuosina 1990–2018.....	7
Taloudellinen huoltosuhte maakunnittain 2018.....	7
Eläkeläisten osuus maakunnittain vuonna 2005 ja 2018.....	8

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto	18
---	----

1. Taloudellinen huoltosuhde oli 132 vuonna 2018

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston tietojen mukaan taloudellinen huoltosuhde oli 132 vuonna 2018. Tämä tarkoittaa, että vuonna 2018 sataa työssäkäyvää henkilöä kohti oli 132 ei-työssäkäyvää henkilöä. Vuonna 2017 huoltosuhde oli 137. Työssäkäyviä 18–64-vuotiaita henkilöitä oli yhteensä 2 348 000 vuonna 2018 joista palkansaajia oli 2 111 000 sekä yrittäjiä oli 236 000. Työttömiä henkilöitä oli yhteensä 256 000 ja työvoiman ulkopuolella olevia 2 888 000.

Taloudellinen huoltosuhde vuosina 1990–2018

Taloudellisella huoltosuhteella tarkoitetaan työllisten lukumäärän suhdetta työttömiin ja työvoiman ulkopuolella oleviin. Työvoiman ulkopuolisiksi lasketaan 0–14-vuotiaat, opiskelijat ja koululaiset, varusmiehet ja siviilipalvelusmiehet, eläkeläiset sekä muut työvoiman ulkopuolella olevat.

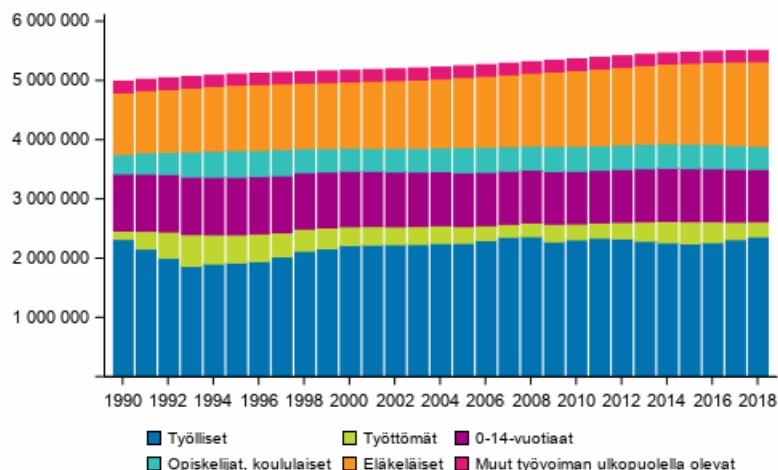
Työllisten lukumäärän noustessa suhteessa työttömien ja työvoiman ulkopuolella olevien määrään, taloudellinen huoltosuhdeluku laskee. Vastaavasti työttömien tai työvoiman ulkopuolella olevien lukumäärän kasvaessa suhteessa työllisten määrään, huoltosuhdeluku kasvaa. Taloudellisen huoltosuhteen vaihteluun voivat vaikuttaa esimerkiksi eläkeläisten määrän kasvu ja työllisyystilanne. Taloudellisessa huoltosuhteessa on esiintynyt suurta vaihtelua viimeisten vuosikymmenien aikana. 1990-luvun laman aikana taloudellinen huoltosuhde oli korkealla. Korkeimmillaan taloudellinen huoltosuhde oli vuonna 1993, jolloin sataa työllistä henkilöä kohden löytyi 172 ei-työllistä henkilöä. Matalimmillaan taloudellinen huoltosuhde oli vuonna 1989 (112).

1.1 Työllisiä väestössä oli 2 374 000 ja työttömiä sekä työvoiman ulkopuolella olevia yhteensä 3 144 000

Vuonna 2018 työttömänä oli 256 000 henkilöä. Työttömien määrä laski edellisvuodesta 40 000 henkilön verran. Työvoiman ulkopuolella olevista oli eläkeläisiä 1 430 000, opiskelijoita ja koululaisia 391 000, 0–14-vuotiaita 882 000 ja varusmiehiä ja siviilipalvelusmiehiä 7 800.

18–64-vuotiaiden työttömien osuus vastaavan ikäisestä työvoimasta oli 9,8 prosenttia vuonna 2018. Edellisvuodesta luku laski 1,6 prosenttiyksikköä. Työttömien osuus oli naisilla 8,7 prosenttia ja miehillä 11,0 prosenttia.

Väestö pääasiallisen toiminnan mukaan vuosina 1990–2018

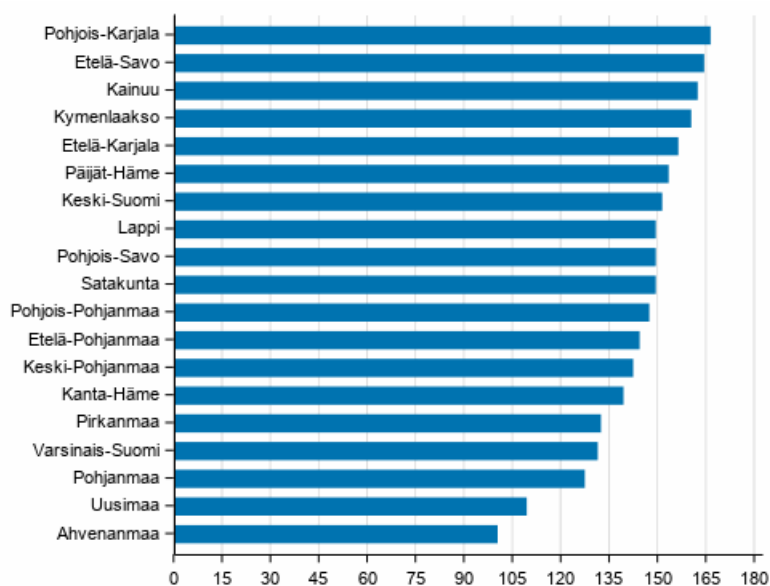

Taloudellisen huoltosuhteen heikentymiseen vaikuttaa työttömien osuuden lisäksi väestön ikääntyminen ja tätä kautta eläkeläisten määrä. Vuonna 2018 Suomessa oli 1 430 000 eläkeläistä. Vuonna 2017 eläkeläisiä oli 1 415 000. Eläkeläisten määrä kasvoi vuodessa 15 000 henkilöllä.

1.2 Matalimmat taloudelliset huoltosuhteet olivat maakunnissa Ahvenanmaa, Uusimaa ja Pohjanmaa

Ahvenanmaalla taloudellinen huoltosuhte oli matalin maakuntien välisessä vertailussa vuonna 2018. Maakunnassa oli sataa työssäkäyvää kohti 100 työtöntä ja työelämän ulkopuolella olevaa henkilöä. Ahvenanmaalla työllisenä oli 14 900 ja työttömänä 550 henkilöä. Maakuntatasolla taloudellinen huoltosuhte oli matala myös Uudenmaan maakunnassa, jossa taloudellinen huoltosuhte oli 109 sekä Pohjanmaalla, jossa taloudellinen huoltosuhte oli 127. Korkeimmat taloudelliset huoltosuhteet vuonna 2018 olivat maakunnissa: Pohjois-Karjala (166), Etelä-Savo (164) ja Kainuu (162). Pohjois-Karjalassa työllisiä oli 61 100 ja työttömänä oli 9 900 henkilöä. Työttömien osuus työvoimasta oli vuonna 2018 korkein Pohjois-Karjalassa (14 %) ja matalin Ahvenanmaalla (3,6 %).

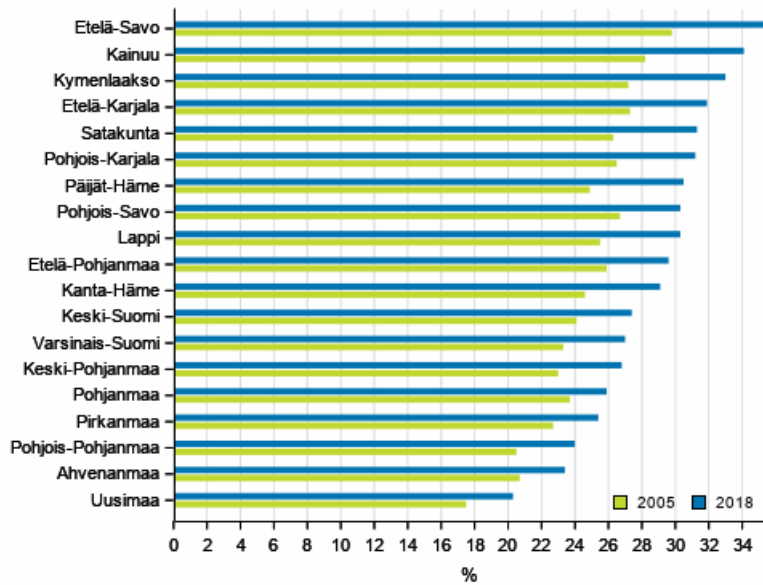
Taloudellinen huoltosuhte maakunnittain 2018

1.3 Eläkeläisten osuus suurin Etelä-Savossa

Eläkeläisten määrän kasvu näkyy kaikissa maakunnissa. Eläkeläisten osuudessa on suurta vaihtelua maakuntien välillä. Eläkeläisten osuus maakunnan väestöstä oli vuonna 2018 korkein Etelä-Savossa (35,6 %) ja pienin Uudellamaalla (20,2 %). Etelä-Savossa oli vuonna 2018 eläkeläisiä 52 000, Uudellamaalla eläkeläisiä oli 337 000.

Eläkeläisten osuus maakunnittain vuonna 2005 ja 2018

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 55–64-vuotiaiden pääasiallinen toiminta 2000–2018

Vuosi	Pääasiallinen toiminta					Yhteensä
	Työlliset	Työttömät	Opiskelijat	Eläkeläiset	Muut työvoiman ulkopuolella olevat	
2000	242 553	63 294	1 471	244 385	15 296	566 999
2001	270 606	60 788	1 387	249 943	17 013	599 737
2002	298 232	63 598	1 833	249 727	18 443	631 833
2003	325 962	66 217	1 755	246 438	20 103	660 475
2004	347 652	71 576	1 978	243 124	21 106	685 436
2005	365 071	71 184	2 022	255 244	21 344	714 865
2006	383 921	67 656	2 507	246 719	22 306	723 109
2007	407 019	62 157	2 745	258 460	23 251	753 632
2008	420 843	58 948	2 616	264 398	23 466	770 271
2009	416 541	66 684	2 732	275 969	23 125	785 051
2010	423 015	67 763	3 020	268 346	23 676	785 820
2011	431 024	68 492	2 630	252 820	24 066	779 032
2012	432 483	74 835	2 553	235 513	23 399	768 783
2013	427 908	81 988	2 493	220 354	22 664	755 407
2014	428 496	89 322	2 494	203 993	21 822	746 127
2015	428 666	92 297	2 528	194 152	22 127	739 770
2016	433 272	89 089	2 704	190 089	21 981	737 135
2017	443 351	75 979	2 884	187 553	22 263	732 030
2018	460 679	64 933	2 986	177 757	24 439	730 794

Liitetaulukko 2. 55–64-vuotiaan väestön määrä, työllisten määrä ja työllisyysaste kunnittain 2018, %

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Akaa	2 233	1 363	61,0	74,4
Alajärvi	1 528	926	60,6	68,9
Alavieska	371	239	64,4	74,7
Alavus	1 713	1 057	61,7	71,8
Asikkala	1 290	786	60,9	71,2
Askola	677	457	67,5	79,1
Aura	528	349	66,1	79,6
Brändö	93	65	69,9	80,3
Eckerö	159	114	71,7	81,4
Enonkoski	220	126	57,3	69,3
Enontekiö	356	200	56,2	66,9
Espoo	30 825	21 790	70,7	75,4
Eura	1 680	1 112	66,2	76,4
Eurajoki	1 227	826	67,3	78,6
Evijärvi	392	254	64,8	75,3
Finström	330	250	75,8	83,2
Forssa	2 570	1 498	58,3	68,3
Föglö	71	56	78,9	85,7
Geta	81	66	81,5	76,5
Haapajärvi	1 089	644	59,1	69,6
Haapavesi	965	545	56,5	69,6
Hailuoto	158	89	56,3	71,9
Halsua	168	122	72,6	76,7
Hamina	3 168	1 814	57,3	70,0
Hammarland	196	158	80,6	84,4
Hankasalmi	847	432	51,0	65,9
Hanko	1 291	779	60,3	72,4
Harjavalta	1 000	593	59,3	69,1
Hartola	539	337	62,5	66,9
Hattula	1 400	941	67,2	77,1
Hausjärvi	1 331	887	66,6	77,4
Heinola	3 227	1 867	57,9	67,2
Heinävesi	652	348	53,4	64,5
Helsinki	73 872	48 998	66,3	73,5
Hirvensalmi	442	236	53,4	65,2
Hollola	3 355	2 148	64,0	75,4
Honkajoki	334	202	60,5	70,9
Huittinen	1 519	968	63,7	73,8
Humppila	388	251	64,7	72,9
Hyrnsalmi	487	244	50,1	61,9
Hyvinkää	6 436	4 203	65,3	74,6
Hämeenkyrö	1 519	913	60,1	73,7
Hämeenlinna	9 202	5 851	63,6	71,9
Ii	1 359	798	58,7	70,9
Iisalmi	3 426	2 023	59,0	69,2
Iitti	1 134	690	60,8	71,4

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Ikaalinen	1 032	632	61,2	69,5
Ilmajoki	1 627	1 059	65,1	77,5
Ilomantsi	1 085	543	50,0	61,3
Imatra	4 182	2 395	57,3	66,2
Inari	1 303	764	58,6	73,4
Inkoo	789	539	68,3	79,0
Isojoki	355	224	63,1	73,7
Isokyrö	700	443	63,3	75,1
Janakkala	2 323	1 502	64,7	75,3
Joensuu	10 180	5 973	58,7	63,7
Jokioinen	796	540	67,8	76,0
Jomala	555	445	80,2	88,5
Joroinen	861	503	58,4	71,0
Joutsa	787	450	57,2	69,0
Juuka	998	464	46,5	58,4
Juupajoki	296	191	64,5	74,4
Juva	1 117	699	62,6	72,1
Jyväskylä	16 122	10 083	62,5	66,9
Jämijärvi	291	181	62,2	72,6
Jämsä	3 371	1 957	58,1	68,5
Järvenpää	5 738	3 891	67,8	76,5
Kaarina	4 191	2 832	67,6	78,8
Kaavi	536	243	45,3	59,7
Kajaani	5 434	3 272	60,2	69,3
Kalajoki	1 740	1 122	64,5	75,2
Kangasala	3 970	2 635	66,4	78,0
Kangasniemi	918	561	61,1	69,2
Kankaanpää	1 890	1 060	56,1	68,0
Kannonkoski	241	134	55,6	65,4
Kannus	806	532	66,0	73,8
Karjajoki	227	141	62,1	75,8
Karikkala	1 281	792	61,8	73,2
Karstula	672	383	57,0	68,0
Karvia	408	228	55,9	71,4
Kaskinen	222	145	65,3	73,1
Kauhajoki	2 000	1 185	59,3	70,7
Kauhava	2 380	1 559	65,5	75,1
Kauniainen	1 175	896	76,3	76,8
Kaustinen	557	396	71,1	79,8
Keitele	449	240	53,5	66,0
Kemi	3 355	1 824	54,4	62,2
Kemijärvi	1 470	796	54,1	64,6
Keminmaa	1 236	741	60,0	72,4
Kemiönsaari	1 010	613	60,7	72,3
Kempele	1 905	1 237	64,9	77,2
Kerava	4 690	3 219	68,6	75,3
Keuruu	1 608	919	57,2	67,9
Kihniö	380	227	59,7	71,4

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Kinnula	289	142	49,1	64,7
Kirkkonummi	4 862	3 339	68,7	78,0
Kitee	2 054	1 110	54,0	63,2
Kittilä	994	646	65,0	78,4
Kiuruvesi	1 380	742	53,8	67,1
Kivijärvi	193	93	48,2	63,5
Kokemäki	1 160	709	61,1	69,9
Kokkola	5 740	3 762	65,5	74,5
Kolari	673	423	62,9	73,7
Konnevesi	467	284	60,8	71,6
Kontiolahti	1 961	1 217	62,1	76,3
Korsnäs	282	213	75,5	79,7
Koski TI	362	231	63,8	75,5
Kotka	7 589	4 273	56,3	65,3
Kouvola	12 796	7 449	58,2	68,8
Kristiinankaupunki	1 075	714	66,4	75,3
Kruunupyy	864	623	72,1	80,7
Kuhmo	1 581	820	51,9	64,9
Kuhmoinen	398	219	55,0	67,3
Kumlinge	66	51	77,3	86,1
Kuopio	15 736	9 749	62,0	69,3
Kuortane	523	341	65,2	74,7
Kurikka	3 174	1 985	62,5	72,7
Kustavi	188	107	56,9	70,1
Kuusamo	2 758	1 597	57,9	69,4
Kyyjärvi	260	154	59,2	69,6
Kärkölä	727	453	62,3	73,2
Kärsämäki	404	231	57,2	68,4
Kökar	36	29	80,6	83,1
Lahti	15 380	9 128	59,3	67,8
Laihia	1 059	651	61,5	78,1
Laitila	1 227	818	66,7	78,5
Lapinjärvi	402	267	66,4	75,2
Lapinlahti	1 570	899	57,3	69,7
Lappajärvi	556	363	65,3	71,3
Lappeenranta	9 853	5 889	59,8	67,9
Lapua	1 913	1 168	61,1	73,7
Laukaa	2 462	1 530	62,1	74,5
Lemi	463	287	62,0	74,0
Lemland	264	212	80,3	86,8
Lempäälä	2 574	1 709	66,4	78,2
Leppävirta	1 698	1 011	59,5	70,5
Lestijärvi	148	94	63,5	68,4
Lieksa	2 267	1 160	51,2	60,7
Lieto	2 389	1 686	70,6	81,7
Liminka	738	488	66,1	78,4
Liperi	1 851	1 093	59,0	72,2
Lohja	6 706	4 419	65,9	74,8

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Loimaa	2 476	1 529	61,8	71,6
Loppi	1 170	760	65,0	77,5
Loviisa	2 374	1 421	59,9	72,5
Luhanka	131	78	59,5	71,9
Lumijoki	226	134	59,3	71,0
Lumparland	63	54	85,7	88,9
Luoto	471	357	75,8	84,6
Luumäki	821	514	62,6	72,6
Maalahti	748	543	72,6	82,3
Maarianhamina	1 485	1 155	77,8	81,5
Marttila	284	186	65,5	74,7
Masku	1 240	865	69,8	82,2
Merijärvi	148	88	59,5	71,5
Merikarvia	549	311	56,6	68,6
Miehikkälä	282	167	59,2	68,4
Mikkeli	7 728	4 867	63,0	70,3
Muhos	1 176	702	59,7	71,6
Multia	306	172	56,2	66,4
Muonio	368	235	63,9	74,3
Mustasaari	2 325	1 715	73,8	83,0
Muurame	1 231	822	66,8	78,4
Mynämäki	1 189	803	67,5	76,4
Myrskylä	288	191	66,3	74,7
Mäntsälä	2 810	1 930	68,7	78,8
Mänttä-Vilppula	1 649	941	57,1	67,8
Mäntyharju	1 066	638	59,8	67,9
Naantali	2 991	1 988	66,5	76,2
Nakkila	751	461	61,4	71,1
Nivala	1 270	778	61,3	73,2
Nokia	4 198	2 509	59,8	75,8
Nousiainen	631	424	67,2	80,5
Nurmes	1 829	951	52,0	65,0
Nurmijärvi	5 237	3 793	72,4	80,6
Närpiö	1 214	905	74,5	82,9
Orimattila	2 268	1 421	62,7	73,8
Oripää	202	125	61,9	74,0
Orivesi	1 439	850	59,1	71,6
Oulainen	1 083	693	64,0	71,7
Oulu	22 568	13 894	61,6	68,2
Outokumpu	1 123	565	50,3	60,3
Padasjoki	544	313	57,5	68,7
Paimio	1 415	973	68,8	79,5
Paltamo	662	343	51,8	63,8
Parainen	2 198	1 471	66,9	77,3
Parikkala	918	512	55,8	67,3
Parkano	1 021	585	57,3	70,0
Pedersören kunta	1 203	907	75,4	85,0
Pelkosenniemi	220	121	55,0	66,3

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Pello	704	410	58,2	65,3
Perho	337	214	63,5	73,2
Pertunmaa	313	191	61,0	71,5
Petäjavesi	548	328	59,9	72,3
Pieksämäki	3 254	1 868	57,4	67,3
Pielavesi	803	426	53,1	65,5
Pietarsaari	2 362	1 548	65,5	75,0
Pihtipudas	683	394	57,7	67,6
Pirkkala	2 236	1 542	69,0	79,3
Polvijärvi	830	438	52,8	65,0
Pomarkku	355	209	58,9	69,8
Pori	11 314	6 741	59,6	69,0
Pornainen	695	507	72,9	82,0
Porvoo	6 751	4 577	67,8	76,8
Posio	666	338	50,8	61,8
Pudasjärvi	1 425	749	52,6	63,6
Pukkila	282	182	64,5	75,8
Punkalaidun	478	285	59,6	70,0
Puolanka	560	269	48,0	57,2
Puumala	443	261	58,9	67,8
Pyhtää	793	476	60,0	74,3
Pyhäjoki	417	259	62,1	72,1
Pyhäjärvi	871	478	54,9	64,6
Pyhäntä	257	155	60,3	70,2
Pyhäranta	313	202	64,5	77,8
Pälkäne	1 045	651	62,3	74,5
Pöytyä	1 122	735	65,5	76,1
Raahe	3 428	2 008	58,6	69,0
Raasepori	3 974	2 606	65,6	74,4
Raisio	3 529	2 307	65,4	75,0
Rantasalmi	673	394	58,5	67,3
Ranua	718	353	49,2	62,9
Rauma	5 446	3 530	64,8	73,6
Rautalampi	498	283	56,8	67,6
Rautavaara	308	152	49,4	58,5
Rautjärvi	682	348	51,0	61,1
Reisjärvi	396	240	60,6	72,9
Riihimäki	3 961	2 531	63,9	72,8
Ristijärvi	280	170	60,7	71,4
Rovaniemi	8 701	5 359	61,6	70,1
Ruokolahti	875	489	55,9	69,6
Ruovesi	763	452	59,2	70,3
Rusko	777	554	71,3	82,2
Rääkkylä	453	224	49,4	59,1
Saarijärvi	1 719	957	55,7	64,2
Salla	777	429	55,2	64,4
Salo	7 490	4 458	59,5	70,4
Saltvik	265	212	80,0	85,0

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Sastamala	3 674	2 200	59,9	71,1
Sauvo	455	282	62,0	77,3
Savitaipale	588	375	63,8	72,2
Savonlinna	5 609	3 280	58,5	67,2
Savukoski	224	124	55,4	67,0
Seinäjoki	7 691	5 078	66,0	74,3
Sievi	567	374	66,0	72,0
Siikainen	243	129	53,1	64,4
Siikajoki	791	475	60,1	70,8
Siikalatva	874	500	57,2	68,8
Siilinjärvi	2 907	1 862	64,1	76,7
Simo	548	307	56,0	67,1
Sipoo	2 643	1 961	74,2	81,9
Siuntio	816	559	68,5	79,6
Sodankylä	1 528	957	62,6	74,6
Soini	338	193	57,1	70,3
Somero	1 343	854	63,6	73,3
Sonkajärvi	775	393	50,7	64,9
Sotkamo	1 689	1 027	60,8	73,2
Sottunga	21	15	71,4	77,6
Sulkava	491	276	56,2	67,5
Sund	151	115	76,2	84,0
Suomussalmi	1 579	797	50,5	63,4
Suonenjoki	1 141	630	55,2	68,2
Sysmä	694	406	58,5	67,1
Säkylä	1 102	699	63,4	75,9
Taipalsaari	818	536	65,5	75,3
Taivalkoski	742	411	55,4	64,8
Taivassalo	298	192	64,4	76,6
Tammela	1 031	692	67,1	76,2
Tampere	25 817	16 182	62,7	68,4
Tervo	332	195	58,7	67,1
Tervola	534	308	57,7	67,7
Teuva	849	519	61,1	71,9
Tohmajärvi	864	461	53,4	62,7
Toholampi	457	306	67,0	72,8
Toivakka	377	229	60,7	73,8
Tornio	3 138	1 917	61,1	69,8
Turku	21 181	12 999	61,4	67,7
Tuusniemi	557	274	49,2	60,8
Tuusula	5 088	3 544	69,7	79,9
Tyrnävä	692	428	61,8	74,6
Ulvila	1 787	1 147	64,2	75,0
Urjala	779	469	60,2	68,8
Utajärvi	483	258	53,4	65,3
Utsjoki	203	123	60,6	72,1
Uurainen	404	239	59,2	74,8
Uusikaarlepyy	890	670	75,3	81,5

Kunta	Väestö, 55–64-vuotiaat	Työlliset 55–64-vuotiaat	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %	Työllisyysaste 18–64-vuotiaat, %
Uusikaupunki	2 395	1 530	63,9	77,9
Vaala	560	294	52,5	62,6
Vaasa	7 566	5 020	66,3	71,8
Valkeakoski	2 665	1 581	59,3	71,1
Vantaa	26 205	17 872	68,2	75,7
Varkaus	3 553	1 956	55,1	62,7
Vehmaa	358	234	65,4	77,3
Vesanto	352	203	57,7	68,2
Vesilahti	585	387	66,2	77,9
Veteli	496	322	64,9	76,0
Vieremä	592	334	56,4	73,3
Vihti	3 853	2 629	68,2	78,1
Viitasaari	1 135	658	58,0	66,9
Vimpeli	492	304	61,8	71,7
Virolahti	572	321	56,1	69,3
Virrat	1 089	656	60,2	70,3
Vårdö	51	42	82,4	83,8
Vöyri	923	660	71,5	79,1
Ylitornio	792	448	56,6	66,5
Ylivieska	1 901	1 189	62,5	73,7
Ylöjärvi	4 170	2 758	66,1	78,9
Ypäjä	372	222	59,7	74,5
Ähtäri	968	582	60,1	71,6
Äänekoski	2 968	1 658	55,9	66,4

Liitetaulukko 3. 55–64-vuotiaiden työllisyysaste maakunnittain 2018, %

Maakunta	Työllisyysaste 55–64-vuotiaat, %
Ahvenanmaa	78,2
Etelä-Karjala	59,1
Etelä-Pohjanmaa	63,4
Etelä-Savo	59,9
Kainuu	56,6
Kanta-Häme	63,9
Keski-Pohjanmaa	66,0
Keski-Suomi	60,0
Kymenlaakso	57,7
Lappi	59,0
Pirkanmaa	62,4
Pohjanmaa	69,0
Pohjois-Karjala	55,7
Pohjois-Pohjanmaa	60,5
Pohjois-Savo	59,0
Päijät-Häme	60,2
Satakunta	61,5
Uusimaa	67,8
Varsinais-Suomi	63,7

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä työssäkäyntitilaston tuotannossa käytetään yli 30 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilta maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilta <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 vuoteen 2016 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluivat 18–67-vuotiaat. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna.

Vuoden 2017 eläkeuudistuksen yhteydessä työeläkevakuuttamisen alaikäraja laskettiin 17 ikävuoteen. Yrittäjäeläkevakuutuksen alaikäraja säilyi 18 ikävuodessa. Työssäkäyntitilaston työllisten päätelyssä vuoden 2017 muutosta ei ole huomioitu, vaan työllisten alaikärajana on edelleen 18 vuotta.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Vuoden 2015 tilastosta alkaen maatalouden toimialatiedot ovat tarkentuneet. Muutokset tilastovuosien 2014–2015 välillä näkyvät toimialan 01 (Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut) tarkemmilla luokitustasoilla siirtyminä maatalouden tuotantosuuntaa tarkemmin kuvaaviin luokkiin.

Vuonna 2017 aloitettiin työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastattelut, joiden avulla työnhakijarekisteriä pystyttiin ajantasaistamaan. Työttömien määrän laskuun 2016–2017 välillä voi osin vaikuttaa haastatteluiden myötä tehdyt päivitykset työnhakijarekisteriin. Tarkkaa tietoa haastatteluiden vaikutuksesta työttömien määrään ei ole, mutta Työ- ja elinkeinoministeriössä on arvioitu vaikutuksen voivan olla 20 000 – 30 000 henkilöä (TEM-analyyseja 83/2017).

Palkansaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Elina Pelkonen 029 551 3011
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

info@stat.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)